

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 390

гр. Пловдив , 30.08.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, II СЪСТАВ в закрито заседание на тридесети август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Нина Ив. Кузманова
Членове:	Славка Г. Димитрова Даниела Д. Събчева

като разгледа докладваното от Нина Ив. Кузманова Въззивно частно наказателно дело № 20215300601819 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.243, ал.7 от НПК.

Постъпила е частна жалба против определението на Асеновградския районен съд, постановено по ЧНД № 461/2021г., с което е оставена без разглеждане жалбата на „И.“ ООД –гр.С. против постановлението на РП-Пловдив, ТО –гр. Асеновград от 22.06.2021г. за прекратяване на наказателното производство по д.п. № 978/2019г. по описа на РУ“ Полиция“ - Асеновград.

Недоволен от определението е останал жалбоподателя „И.“ ООД, представлявано от управителя К.Н., който чрез пълномощника си –адв.Л. го обжалва, с искане съдебният акт да се отмени и делото да се върне на първоинстанционния съд за произнасяне по същество на подадената жалба. Излагат доводи за неправилност на постановения съдебен акт, като се твърди, че за качеството пострадал, законодателят не е предвидил вредите, които търпи едно лице, да са само съставомерни.

Пловдивският окръжен съд, след като провери обосноваността и законосъобразността на постановеното определение и във връзка с направените оплаквания, прие за установено следното :

Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Постановление от 22.06.2021г. Районна прокуратура Пловдив е прекратила наказателното производство по д.п. № 978/2019г. по описа на РУ „Полиция“-гр.Асеновград, водено за престъпление по чл.293а от НК.

За да остави без разглеждане като недопустима подадената срещу постановлението жалба , първоинстанционният съд е приел, че се касае за формално, а не резултатно престъпление, което не включва в състава си имуществени вреди, поради което и липсва фигурата „пострадал“ по смисъла на чл.74, ал.1 от НК. Делото пред районния и пред въззивния съд е образувано единствено по жалба на пълномощника на управителя на „И.“ ООД , който претендира, че представляваното от него дружество има качеството на ощетено от престъплението юридическо лице, което търпи вреда, произтичаща от неплащането на паричната сума на кредитира при наличието на влязло в сила осъдително съдебно решение.

Според настоящия съдебен състав, правилно районният съд е оставил жалбата без разглеждане като НЕДОПУСТИМА.

Досъдебното производство е водено по чл.293а от НК. Обект на защита от престъплението е правосъдната дейност и авторитетът на правосъдните органи. Престъплението по чл.293а от НК е формално умишлено престъпление, защото съставът не свързва възможността за реализиране на наказателна отговорност с настъпването на определени обществено-опасни последици, а е достатъчно самото извършване на деянието, без да е необходимо от това да е настъпил конкретен резултат. Престъплението по чл.293а от НК не е резултатно, а е от онези, които създават само състояние на опасност от настъпването на вреда. Изпълнителното деяние се изразява в бездействие, несвързано с настъпването на конкретни съставомерни общественоопасни последици. Нормата на чл.74 от НПК сочи кои лица имат качеството на пострадал и могат да участват в производството като граждански ищци-това са претърпелите вреди, като основателно е възражението, че и юридическо лице може да бъде пострадал, тъй като законодателят в нормата на чл.84 от НПК допуска да има ощетено ЮЛ. В случая обаче, се претендира, че вредата от инкриминираното деяние се изразява в неплащането на парична сума на кредитора при наличие на осъдително и влязло в сила съдебно решение. Като последица от неплащането

на главницата, е начисляването и определянето на лихва, която е дължима във всички случаи на забава и не представлява вреда от непозволено увреждане по смисъла на чл.45 от ЗЗД . В този смисъл, правилен е извода на първата инстанция, че дружеството -жалбоподател не е легитимирано в случая да оспорва прекратяването на наказателното производство, доколкото процедурата по чл.243, ал.4 от НПК обезпечава интересите на лице, което може да встъпи като граждански ищец в наказателния процес.

Правилни са изводите, че жалбоподателят не разполага в конкретния случай с процесуални права да обжалва прокурорския акт, макар и по негов сигнал да е образувано досъдебното производство. Същият би могъл да бъде атакуван и проверяван по реда на инстанционния контрол –пред горестоящата прокуратура в хипотезата на чл.243, ал.10 от НПК. Настоящата инстанция счита, че макар и да се твърдят вреди от неизплатено парично задължение, не се накърнява правото на защита на дружеството-жалбоподател в наказателното производство, тъй като се касае за отношения, които следва да бъдат решени по гражданско-правен ред, със способите на изпълнителното производство, предвид постановеното в негова полза осъдително решение.

Предвид изложеното, въззивният състав намира, че правилно предходната съдебна инстанция е приела за недопустима жалбата, изходяща от процесуалния представител на „И.“ ООД и атакуваното определение следва да бъде потвърдено. Мотивиран от гореизложеното , Пловдивският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 17 от 14.07.2021г., постановено по ЧНД № 1819/2021г. по описа на Районен съд-Асеновград.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____